16/04/2020

Η Ακολουθία του Νιπτήρος στη Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Το βράδυ της Μ. Τετάρτης, 15 Απριλίου 2020, τελέστηκε η Ιερή Ακολουθία του Νιπτήρος (Όρθρος Μ. Πέμπτης) στην πόλη της Λαμίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Ενδόξου Ευαγγελιστή Λουκά του Ιατρού από τον εφημέριο της ενορίας Αγίας Σοφίας Λαμίας αιδεσιμ. πρεσβ. π. Χρήστο Τσιλοφύτη ενώ εκ του Ιερού βήματος παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας μέσω του Τηλεοπτικού Σταθμού «Star Κεντρικής Ελλάδος»,μέσω των Ραδιοφωνικών σταθμών της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm), Lamiafm1, Novafm και ΣτυλίδαFm. Από το διαδίκτυο η Ακολουθία μεταδόθηκε στα πέρατα της γης, μέσω livestreaming από το επίσημο κανάλι της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος στο Youtube και μέσω της Ιστοσελίδος της Ιεράς Μητροπόλεως www..imfth.gr

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε στους πιστούς που παρακολουθούσαν την κεκλεισμένων

των θυρών Ακολουθία αναφέροντας:

«Αγαπητοί μου Πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός λίγο πριν από το πρώτο Ευχαριστιακό Δείπνο, από τον Μυστικό Δείπνο, μας δίνει σήμερα μέσα από την εκπληκτική ποίηση, την εκπληκτική υμνολογία, μέσα από την Θεολογία της Εκκλησίας μας, μας δίνει τις προϋποθέσεις μετοχής μας στο Ευχαριστιακό Δείπνο, στο Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Γι' αυτό και η προϋπόθεση βρίσκεται σε μία φράση του Κυρίου μας, την οποία ακούσαμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, αλλά και την οποία την ακούσαμε και πριν από λίγο στο τελευταίο ακριβώς τροπάριο αυτής της μυσταγωγίας, που μυσταγωγεί τους μαθητές και μυσταγωγεί και όλους εμάς στο Μυστήριο των Μυστηρίων:

«Αν θέλετε να είστε φίλοι μου, λέει ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, αν θέλετε να μετέχετε στη ζωή μου, αν θέλετε να
λαμβάνετε το σώμα και το αίμα μου, αν θέλετε να είστε ένα με μένα, εμέ να μιμείστε».

Μας καλεί να Τον μιμούμαστε, μας καλεί να ακολουθούμε «τον υπογραμμόν Του», να ακολουθούμε το παράδειγμα Του, να ακολουθούμε και να είμαστε «επόμενοι τοις ίχνεσιν Αυτού». Και ο Συναξαριστής της Εκκλησίας μας στον Οίκο, όπως ονομάζεται, μας δίνει μία περίληψη του νοήματος της ημέρας, μας απευθύνει την ίδια πρόσκληση, την ίδια πρόταση και μάλιστα την συγκεκριμενοποιεί:

«Ποιήσωμεν ὥσπερ κατείδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς».

Να κάνουμε, μας λέει ο ιερός υμνογράφος και ποιητής της Εκκλησίας μας, να πράττουμε και να πράξουμε όπως είδαμε, όπως είδαμε να πράττει ο Κύριος, υποταγμένοι ο ένας στον άλλον και πλένοντας ο ένας τα πόδια του άλλου. Αυτό λέει μας ζήτησε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, αυτό έκανε και ο Κύριος, έσκυψε και ένιψε τους πόδας των μαθητών και εξέμαξε αυτούς «λεντίω» και σκούπισε τα πόδια τους με το ζωνάρι της διακονίας που ήταν
ζωσμένος ο Ίδιος.

Αυτή είναι η προϋπόθεση συμμετοχής, μετοχής στη ζωή του Χριστού, να έχουμε διάθεση όχι άλλοι να υποτάσσονται σε μας, αλλά ο ένας να υποτάσσεται στον άλλο, ο ένας να δίνει ζωή και ύπαρξη στη ζωή του άλλου, να έχουμε τη διάθεση να κάνουμε τη ζωή μας ένα με τη ζωή των άλλων, ή μάλλον καλύτερα η ζωή των άλλων να γίνεται ζωή δική μας, να έχουμε τη διάθεση, τη θέληση, να σκύβουμε με τη διακονία και με την αγάπη, με την ταπείνωση και με τη θυσία, να πλένουμε τα

πόδια των αδυνάτων, των περιφρονημένων, των αδικημένων, των ασθενών, τον εμπερίστατων, των δεομένων, αυτών που έχουν ανάγκη.

Δεν θα μετάσχουμε στη ζωή του Χριστού, αν θέλουμε να κυριαρχήσουμε στη ζωή των άλλων, δεν μπορούμε να μετάσχουμε πραγματικά στη ζωή του Χριστού, αν προβάλουμε τα ατομικά μας δικαιώματα, όπως ενδεχομένως τα έχουμε φανταστεί, ή τα έχουμε μεγαλοποιήσει μέσα μας. Δεν θα συναντήσουμε τον Χριστό, ούτε θα μετάσχουμε στο Χριστό αν το προσεγγίσουμε ατομικά, αν τον προσεγγίσουμε από έναν δρόμο απόλυτα δικό μας, όπως εμείς τον έχουμε δημιουργήσει, από αυτό τον δρόμο που ο Απόστολος Ιάκωβος τον ονομάζει τόσο ωραία, ως «εθελοθρησκεία», δηλαδή από μία δική μας θρησκευτικότητα, κομμένη και ραμμένη στα δικά μας μέτρα, αγνοώντας ότι η πραγματική ζωή του Χριστού βρίσκεται στην έσχατη ταπείνωση, βρίσκεται στην αγάπη, στην
θυσία, στην προσφορά, στην κένωση, στην συνάντηση με τον άλλο.

Γι’ αυτό και ο Χριστός στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, λέει τόσο απλά και τόσο χαρακτηριστικά: Είμαι ανάμεσα σας, εγώ ειμί ο διακονών, είμαι ο διάκονος σας και όποιος θέλει να είναι πρώτος θα γίνει διάκονος και δούλος πάντων».
Αυτή είναι η ουσία, αυτή είναι η προϋπόθεση, αυτό είναι το νόημα της ζωής του Χριστιανού, τότε μόνο θα μετάσχουμε στη ζωή του Χριστού, όχι ως ο φιλάργυρος, ο ατομιστής, ο πλεονέκτης, ο δόλιος, ο επίβουλος Ιούδας, αλλά θα μετάσχουμε όπως μετέσχε και θα το ζήσουμε αύριο το βράδυ στην κορύφωση του, ο ευγνώμων ληστής του Παραδείσου, ο οποίος έκραξε:

«Μνήσθητί μου Κύριε εν τη Βασιλεία Σου».

Αυτές τις προϋποθέσεις, αυτή την πρόσκληση που μας απευθύνει ο Χριστός, είναι ευκαιρία τούτες τις δύσκολες ώρες που δοκιμάζεται θα έλεγα ακόμη και το νευρικό μας σύστημα, η αντοχή μας, που έρχεται και μας χτυπάει την πόρτα η οργή, η αγανάκτηση, που σκέψεις διάφορες περικλείουν την καρδιά μας, ερωτηματικά όλους μας ανεξαιρέτως, απορίες και ίσως κάποια πράγματα να μας απαντηθούν μέσα στο χρόνο, όχι άμεσα, αλλά σίγουρα δεν πρέπει όλα αυτά να λειτουργήσουν αποπροσανατολιστικά.

Να μη χάσουμε την απάντηση στην πρόκληση και η πρόκληση είναι αυτή την οποία μας απευθύνει ο Χριστός: «Αν θέλετε να είστε φίλοι μου, εμέ μιμείστε».

Το ερώτημα λοιπόν το καίριο είναι αυτό: «Θέλουμε να είμαστε φίλοι του Ιησού; ή θα παραμείνουμε φίλοι του εαυτού μας; φίλαυτοι δηλαδή;». Αυτό το ερώτημα να βασανίσει, να ταλανίσει τούτη την ώρα την καρδιά μας και αν απαντήσουμε σε

αυτό το ερώτημα, να είστε βέβαιοι αδελφοί μου, ότι σύντομα θα έρθουν και οι απαντήσεις και στα άλλα ερωτήματα, αυτά της επικαιρότητας, αυτά των τελευταίων ημερών, των τελευταίων εβδομάδων, τα οποία και αυτά είναι σημαντικά αλλά για να μας απαντηθούν σωστά και να μπορέσουμε να διαβάσουμε τις απαντήσεις

προϋποτίθεται, ότι θα πρέπει πρώτα και εμείς να τοποθετηθούμε στους φίλους του Ιησού. Και φίλοι του Ιησού είναι αυτοί που τον μιμούνται στη διακονία, στην ταπείνωση, στη θυσία και στην αγάπη και όχι αυτοί που τον ανατρέπουν, ακολουθώντας έναν προσωπικό, ατομικό, μοναχικό, εγωιστικό δρόμο».